

München og Addis Abeba – et studie i kontraster

Ikke korrekturlæst

Feb. 17, 2024 (EIRNS)- Mens sikkerhedskonferencen i München omfattede den sædvanlige krigsgale skare, der var meget oprørte over Ruslands forfærdelige krænkelser af international lov i Ukraine, mens de forblev bemærkelsesværdigt tvetydige om Israels ødelæggelse af Gaza, bød Den Afrikanske Unions møde for stats- og regeringschefer i Addis Ababa på et meget anderledes sæt stemmer, der fokuserede på samarbejde for fred og ægte udvikling.

NATO-ledere gjorde, hvad NATO-ledere gør: Den tyske kansler Olaf Scholz opfordrede de lande, der har forpligtet sig til at levere våben til Ukraine, til at indfri deres løfter. USA's udenrigsminister Blinken proklamerede, at enhver våbenhvile kun ville gavne Rusland, og advarede Kina mod at hjælpe Rusland, da Washington "ville se enhver form for militær hjælp eller unddragelse af sanktioner som et meget alvorligt problem for os og for mange andre lande rundt om i verden." Ukraines udenrigsminister Dmytro Kuleba delte sin vrangforestilling om en ukrainsk sejr: genoprettelse af territorial integritet, compensation for skader, ansvarlighed for krigsforbrydelser og garantier for, at Rusland ikke vil udgøre en trussel i fremtiden. Og USA's vicepræsident Kamala Harris mødtes med Ukraines præsident Zelenskyy for at forsikre ham om, at de våben og penge, der kræves for at opretholde strømmen af ukrainere, der dør i kamp, ville blive opretholdt.

Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi var en fornuftens stemme i München. "Uanset hvordan verden ændrer sig, er Kina et ansvarligt stort land, som vil holde sine principper og politikker konsekvente og stabile," sagde han. "I en turbulent verden vil Kina være en styrke for stabilitet."

“De, der forsøger at lukke Kina ude under påskud af at mindske risikoen, begår en historisk fejltagelse,” tilføjede han. “Verdensøkonomien er som et stort hav, der ikke kan opdeles i isolerede søer. Tendensen mod økonomisk globalisering kan ikke vendes. Vi er nødt til at arbejde sammen for at gøre globaliseringen mere universelt gavnlige og inkluderende.”

De visioner, der blev præsenteret i Addis Ababa, stod i skarp kontrast til den overordnede tone i München.

Formanden for Den Afrikanske Unions kommission, Moussa Faki Mahamat, talte om den voksende uretfærdighed, overherredømme og “magt gør ret” mentaliteten. “Det mest åbenlyse tilfælde,” sagde han, “er Gaza i Palæstina.” Det er ved at blive ødelagt, dets folk “næsten udryddet” og berøvet deres menneskerettigheder og værdighed. “Internationale rettigheder, internationale menneskerettigheder, menneskets rettigheder, selve moralen” bliver ignoreret og trampet på. De forsamlede ledere og gæster klappede, da han udtrykte sin glæde over Sydafrikas handling ved Den Internationale Domstol. Den afrikanske stemme for retfærdighed, sagde han, minder om Nelson Mandelas ord, som sagde, at frihed var ufuldstændig uden palæstinenserne frihed. Domstolens afgørelse var en sejr, ikke kun for Sydafrika, ikke kun for Afrika, men for alle nationer, der står op for palæstinenserne.

Etiopiens premierminister, Dr. Abiy Ahmed, talte som den næste og fokuserede på, at afrikanske nationer bliver nøglespillere i udfordringen af den økonomiske historie. Afrika var menneskehedens hjem, oprindelsen til landbrug, arkitektur og medicin. Kolonialismen holdt den afrikanske udvikling tilbage ved at undertrykke uddannelse, underminere kultur og begå økonomisk tyveri. Men kontinentet er velsignet med rigelige ressourcer, en ung befolkning og et stort potentiale. Han talte om Den Afrikanske Unions “Agenda 2063”-plan som den meningsfulde vision for fremtiden. Interkonnektivitet vil muliggøre større økonomisk integration og udvikling. Fred og stabilitet er grundlaget for udvikling, og det er gennem

samarbejde, at dette vil være muligt.

Palæstinas premierminister Mohammad Shtayyeh bragte sine hilsner til Afrika fra det lidende folk i Palæstina, i Gaza. Israel lytter ikke til nogen, ikke engang USA, sagde han. Han bad om international handling for at stoppe drabene. Han talte om den igangværende aktivitet ved Den Internationale Domstol, både i spørgsmålet om folkedrab og i spørgsmålet om bosættelser som en form for kolonialisme. Hæv din stemme mod denne uretfærdighed og på vegne af det palæstinensiske folk, opfordrede han. Løft jeres stemme for at tvinge Israel til at tillade levering af varer, sundhedspleje, elektricitet og vand. Fred er mulig, men det kræver hjælp fra verdenssamfundet.

Sikkerhed og fred kan ikke opnås med magt alene. Man får ikke venner gennem magt. Det er kun gennem et perspektiv for fremtiden baseret på den fælles menneskelige stræben efter mening, efter vækst, efter at opdage og lære, efter at gøre godt, at fred er mulig.

Overvej situationen i Israel og Palæstina. I et halvt århundrede har Lyndon LaRouche og hans bevægelse organiseret for et udviklingsperspektiv som et fundament for fred.

“Det objektive grundlag for en løsning [i Mellemøsten] er den økonomiske udviklingspakke, vi har peget på,” skrev Lyndon LaRouche i 1977. “Enhver anden tilgang vil mislykkes, vil hurtigt blive nedbrudt til farce – og sandsynligvis krig. Men det er ikke blot materielle fordele i sig selv, der danner grundlag for fred. Det er det faktum, at regeringernes forpligtelse til at realisere en høj grad af videnskabelige og teknologiske fremskridt fremmer humanistiske holdninger.”

LaRouche-organisationens video om LaRouches “Oasis Plan” præsenterer et stærkt billede af den fremtid, der kan skabes.

Og en stor personlig begivenhed i retning af at realisere et humanistisk syn sker på søndag i form af Sare for Senate 2024

Presidents Day Conference.

Foto: Munich Security Conference. Credit: MSC